

Útjelző 2010

A Bánsági Kárpát Egyesület 2009 évi eseménytára

“Magashegy... ha az érzelmek, a misztikum irányából közelítünk felé már a kifejezés is sugalja a veszélyt, sugalja a küzdelmet, az elérhetetlen csúcsok világát.

Szinte látjuk a deres szakállú, marcona tekintetű, halállal parolázó hegymászókat, akik hóiharban törnek ismeretlen csúcsok felé.

A romantikus klisé mögött azonban ott lapul a hideg valóság. Hosszú edzések, gyakorlati és elméleti felkészülések tesznek valakit igazi hegyi emberré.”

A 2010-es esztendő folyamán indult be **Milka Zsolt** önálló internetes oldala, melyben igyekszik a magashegyek felé való készítését és az ott szerzett tapasztalatát gyakorlatias tanácsokba átvinni, mindenki hasznára. A visszajelzések alapján, régen várt – egyedi megközelítéseinek köszönhetően – népszerű honlap született.

Csak kattintani kell: <http://magashegyiturak.ro/>

Úgy érzem, ha ismereteket akarok közzétenni, elméleteket akarok kifejteni, tanácsokat merek adni, akkor illik mindenek előtt magamat megismertetnem a tisztelt olvasókkal. Szerencsés vagyok, hiszen gyerekkorom óta járhatom Románia hegyei. Szüleimnek köszönhetően hat – hét évesen már jártam a Retyezátot, a Bihart, Pádist és szinte észrevétlenül megfertőződött a hegyenjárás szenvedélye.

Magától érthetődött, hogy érettségi után a geográfiai választottam. 1995 és 1999 között a kolozsvári Babes – Bolyai Tudományegyetem Földrajz karán tanultam. Meteorológia és hidrológia szakosodással végeztem, államvizsga dolgozatomban a Tordai Hasadék mikroklíma típusait térképeztem fel.

Az igazi, „köteles” hegymászással ezen évek alatt ismerkedtem meg. Szerencsés vagyok, hiszen akkori társammal, akitől az alapokat sajátíthattam el, máig is összeszokott stabil kötélpartit alkotunk. Téli és nyári körülmények között bejártuk a Retyezátot, a Fogarast, a környék sziklaújtjait és egyre inkább hegymászó és geográfus szemmel figyeltül a hegyeket.

Egy évig még Kolozsváron maradtam. Mesteri képzésre jártam, közben pedig az egyetemen topográfia, hidrológia és oceanográfia gyakorlatokat tartottam a földrajzszakos hallgatók számára. Mesteri dolgozatomban szintén mikroklímákat kutattam.

2000 óta, egy aradi gimnáziumban, földrajzot tanítok

magyar és román nyelven. Ekkor, már dolgozó és kereső emberként, elkezdtem a magasabb hegyek felé is kacsintgatni. 2003-ban eljutottam a Kaukázusba, ahol végre igazi tüdőt próbáló magasságokba merészkedhettem. Sikeresen feljutottam az 5642 m magas Elbrus csúcsra. 2004-ben a Svájci Alpok Magas régióit céloztam meg társaimmal. Nehéz és technikás mászásokkal feljutottunk az Eiger, Jungfrau, Mönch csúcsaira. 2006-ban, olasz oldalról megmásztuk a Mont Blanc csúcsát, ám az igazi kihívás, a Peuterey gerincének végigjárása kimaradt, a rossz időjárási feltételek miatt. Ez a nagy kaland még várat magára.

Első hegymászó – geográfiai témájú cikkeimet is ez idő tájt írtam, azok egy része sorozat formájában az Erdélyi Gyopár oldalain is megjelent. Túrákat jó tíz éve vezetek. 2004 óta – és erre nagyon büszke vagyok – a Bánsági Kárpát Egyesület tagjának és túravezetőjének mondhatom magamat.

Hitvallásomat legjobban talán, Szendrő Szabolcs fogalmazza meg „Fél lábbal a csúcson” című könyvében:

“A hegyeket nem győzhetjük le, ők nagyobbak, erősebbek nálunk, csak hittel és alázattal közeledhetünk feléjük. A hegymászásban csak gyengeségünkön, félelmünkön kell úrrá lennünk. A társunk itt nem ellenfél, hanem barát akivel összekötjük magunkat, ami nemcsak fizikai kapcsolatot jelent, mert attól a pillanattól akár az életünket is a társunkra bízunk.”

Rövid áttekintés

A 2010-es esztendő folyamán állandósult egyesületünk létszámának növekedése: miközben, immár egyértelműen a gyarapodás útjára léptünk, a tagság átlagéletkora folyamatosan csökkenni kezdett.

- Taglétszám 2007 végén : 28 személy átlagéletkor: 50,64 év
 - Taglétszám 2008 végén : 29 személy átlagéletkor: 49,76 év
 - Taglétszám 2009 végén : 32 személy átlagéletkor: 47,63 év
 - Taglétszám 2010 végén : 40 személy átlagéletkor: 46,98 év
-
- Összesen 2 magashegyi- és 6-6 hegyi- illetve gyalogtúrát bonyolítottunk le, de ezeken kívül volt még 4 kerékpár- és 2 autós-kirándulásunk is. Természetesen a tavaly újból résztvettünk az EKE (XIX-ik alkalommal, Gyergyószentmiklóson megrendezett) vándortáborának eseményein.

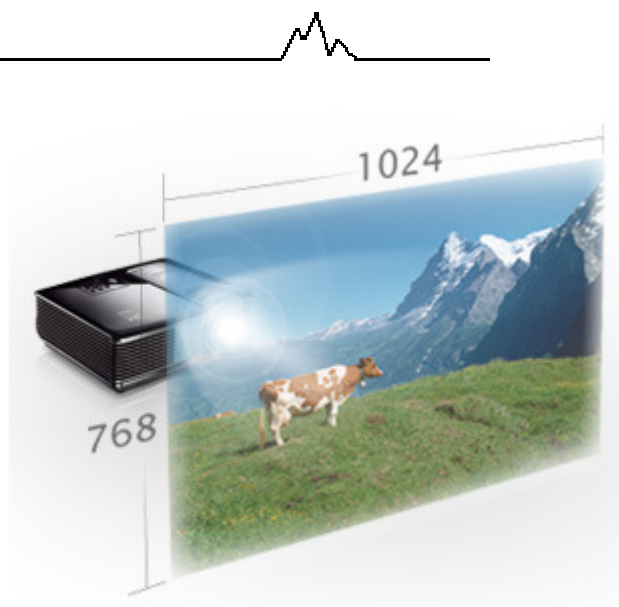
Mindezen összesen 167 EKE-tag és szimpatizáns vett részt.

- A megtartott 6 rendezvényünkön (fotóverseny, vetítéses előadások, kiállítások és népszerűsítő akciók) szintén szépszámu érdeklődő tisztelte meg - **Összesen több mint 230-an**

Túravezetést a következők vállaltak: Illés Mihály, Milka Zsolt, Nagy István, Oláh Endre, Siska Szabó Zoltán, Sörös László és Sztupár Zoltán

2010-es gyarapodásunk tapintható bizonyítéka egy BenQ_MP525ST márkájú videoprojektor megvásárlása. Segítségével lehetővé vált:

- fotóink, kisfilmeink csoportos megtekintése
- kisebb (nagyközönséget nem igényelő) vetítéses előadások megtartása
- kivetített térképek tanulmányozása és útvonalak közös megbeszélése
- szórakoztató jellegű tevékenységünk, illetve összejöveteleink kellemesebbé tétele, stb.

A vetítőt kiszolgáló személyi számítógép pedig olyan értékes adatokat tartalmaz, mint:

- Egyesületi dokumentumtár
- Videók és prezentációk
- Térképgyűjtemény

Ezenkívül, segítségével helyben, azonnal és közösen megszerkeszthetünk azon dokumentumainkat melyek ezt a módszert megkövetelik.

Túra, túra, túra ! – I.

Januártól április végéig, ezúttal is a megszokott ritmusban kirándulnunk.

Nem csodálkoznánk ha kiderülne, hogy évente mi vagyunk az egyetlen nagyobb csoport mely januárban lekecmereg a Gomila névre hallgató vasúti megállóban. Viszont tanúsíthatjuk: ez a legmegfelelőbb kiindulási pont ha az ember a saroltavári erdőség útvesztőiben akar kirándulni !

A Szárkőhavasra ezúttal is februárban jutott el szépszámu csapatunk és a fényképek igazolják, hogy erősen feldobta a kedvünket az együttlét ... Különben jókora ködöt fogtunk és csak a jó terepismeretünknek köszönhető, hogy a kirándulásból nem lett házfogság !

Március 15-ike alkalmából ezúttal a kerékpárokat vettük elő, nem kisebb céllal mint hogy átverekedjük magunkat a szántóföldeken és eljussunk az egykori „Temesvári csata” helyszínére, s kevesek által tudott – az ismeretlenség és egy bokor védelmében megbúvó – obeliszkhez. Aztán elkészült a mellékelt fotó.

Amikor csak fényképezni kell, többféle témát keresni, legkézenfekvőbb számunkra elugrani Solymos váráig. Így történt ezúttal is, midőn fotóversenyünk nyerteseit vittük el egy kiigazító fotótúrára.

A BKE díjazta a legjobb természetfotókat

Az Iskolanapok keretében csütörtökön délben tartották meg a IV. Természetfotó-kiállítás megnyitóját, amelyre 12 diák több mint 100 felvétellel nevezett be. Az amatőr természetfotósok hagyományos vetélkedőjét ezúttal is a Bánsági Kárpát Egyesület szervezte.

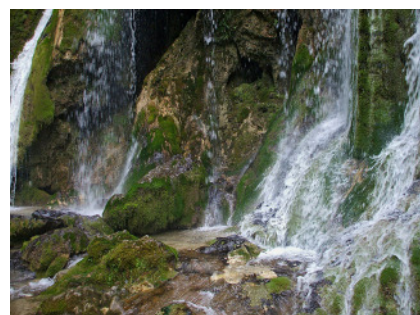
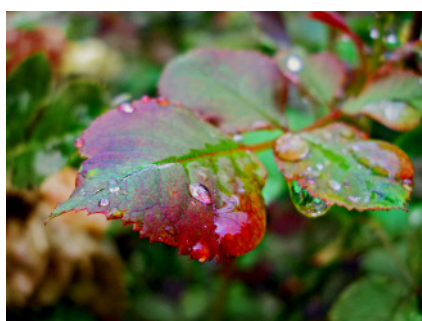
A szervezők nevében Balázs István földrajztanár a Nyugati Jelennek elmondta: a minden eddiginél színvonalasabb vetélkedőre a Bartók Béla Líceum diákjain kívül az Aradi Csiky Gergely Iskolacsoport és az Aurel Vlaicu Általános Iskola amatőr fotósai is beneveztek.

A kiállításon a legjobb fotókat, 36 színes és 2 fekete-fehér felvételt csodálhatták meg az érdeklődők. Az egyforma méretűre kinyomtatott természetfotók tematikája változatos volt: hazai és külföldi tájak, elsősorban hegyvidékek, virágok, állatok. A legjobb fotókat a Siska-Szabó Zoltán aradi fotóművész elnökölte zsűri díjazta.

(NyJ)

Állatvilág kategória:	I. Díj – Metz Attila Norbert – Bambi
II. Díj – Kiss Árpád – Ebéd
III. Díj – Fodor Márk – Szerelmesek
Növényvilág kategória:	I. Díj – Järger Zsolt – Phillis
II. Díj – Järger Zsolt – Gyöngyök
III. Díj – Kiss Árpád – Hungária
Tájfotó kategória:	I. Díj – Järger Zsolt – Thassos - panoráma
II. Díj – Kiss Árpád – Csendélet
III. Díj – Somkerek Andrea – Körülvéve

Íme a díjnyertes fotók:

Temesváron az EKE Art fotókiállítás

A Bánsági Magyar Napok rendezvénysorozat keretében Temesváron a Kós Károly Községi Központban április 20-án, kedden este nyitották meg az Erdélyi Kárpát Egyesület Természetfotó Vándorkiállítását.

A szép számú érdeklődőt Szász Enikő, a BMN főszervezője és a kiállítás létrejöttének ötletgazdája, Illés Mihály a Bánsági Kárpát Egyesület elnöke köszöntötte, aki tolmácsolta az EKE országos elnökének, Dezső Lászlónak az üzenetét. „Naponta több millió fotó születik a digitális korszakban, de a java részük szinte azonnal el is pusztul. A mi feladatunk, hogy a legjobb természetfotókat kiválogassuk, megőrizzük és fel is mutassuk!”

A vándorkiállításon látható 60 színes és fekete-fehér fotó az Erdélyi Kárpát Egyesület harmadik fotó biennáléjának az anyagát mutatja be, amelynek témái: ember a természetben, élővilág és honismeret.

A biennálé zsűrije az EKE-tag amatőr fotósok által beküldött 160 pályamunkából válogatták ki a kiállítás anyagát.

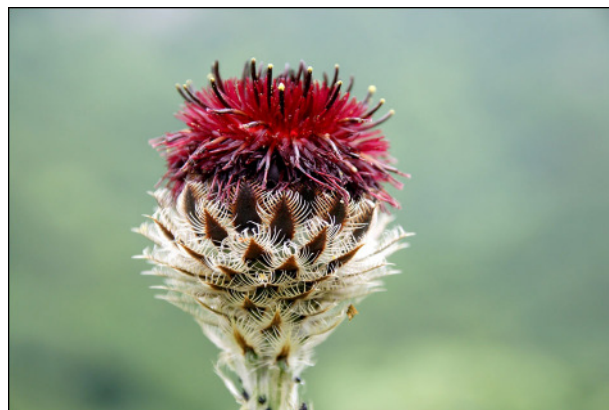

Az EKE Art vándorkiállítás anyaga Székelyudvarhelyről érkezett Temesvárra és április végéig volt látható a Kós Károly Községi Központban. A Bánsági Kárpát Egyesület két tagjának – az aradi Siska Szabó Zoltánnak illetve a temesvári Sörös Lászlónak – fotói is szerepeltek az EKE Art kiállításon, a többi alkotás gyergyószentmiklósi, kolozsvári, marosvásárhelyi, nagybányai és székelyudvarhelyi fotósok munkáját dicsérte.

(P.Z.)

Siska Szabó Zoltán:
Hajnali gyöngyök

Sörös László
Virágbuzogány

Túra, túra, túra ! – II.

Koratavasztól a nyáron át csoportosan leptük el kedvenc kirándulóhelyeinket.

A Néra szorosába ezúttal Új-Sopot felől hatoltunk be és egy remek sátorozóhely „benépesítése” után indultunk hosszabb túránkra a Ördög-tóhoz, de így is utolért az átok egy szószerint értelmezhető bőrigázás formájában.

A Gerlistye szorosa – melyet joggal neveznek a Krassó-szurdok kistestvérének – mostanában divatba jött körünkben, így nem csoda, hogy amikor csak jólesik (tavasszal, nyáron, ősszel), mindig népes társasággal indulunk a környékre.

Mindig, ha épp kifogytunk az ötletekből, jól jön a csatakiáltás: „Na jó, akkor menjünk tekerni egyet !”. Temesvár környéke különösen alkalmas az efféle kiruccanásokra – a mellékelt fotón éppen az újbázosi arborétum egyik tisztásán pihentetjük bringáinkat.

A Ruszkahavas a Temesvárhoz legközelebb eső hegységünk a „mindössze” nyolcvan kilométerével ... Ennek ellenére viszonylag ritkán kerítünk sort rá, pedig amint ez a kép is bizonyítja: sokkal több természetjárót érdemelne !

„A Csörsz-árok olyan kincs, amit védeni kell!”

A Bánsági Kárpát Egyesület vendége volt folyó év október 25-én a Gödöllői Szent István Egyetem Csörsz-árok kutatócsoportja, amelynek tagjai nagyméretű pannókkal, vetített képekkel és rádiós hanganyaggal illusztrált izgalmas előadást tartottak a Bartók Béla Líceum dísztermében az Arad és Temes megyét is átszelő, szarmata eredetűnek tartott ókori árokrendszeréről.

A Csörsz-árok mai jelentőségéről, a skóciai Antonius-falhoz, Hadrianus-vonalhoz, vagy akár a Nagy Kínai Falhoz hasonlítható ókori védelmi rendszer megmentésére tett erőfeszítésekről Harkányiné dr. Székely Zsuzsanna egyetemi docens tartott előadást. Az árok keletkezésének mondanakörét, a legendák történelmi háttérét Farkas Kristóf Vince vázolta fel, térinformatikai módszerekkel történő környezeti rekonstrukciójáról Csabainé Prunner Andrea beszélt. Az elhangzottakat Alexandru Flutur és Kopeczny Zsuzsa temesvári régészek egészítették ki a Bánságban „római sáncként” ismert árokrendszerrel kapcsolatos helyi kutatások eredményeivel.

„A Csörsz-árok ókori sánc-árok-erőd rendszer – nyilatkozta Harkányiné dr. Székely Zsuzsanna, térképész és térinformatikus –, amely 1260 km hosszan húzódik végig az egykori Nagy-Magyarország területén. Mai szélessége 3,4-10 m, mélysége átlagosan 1,5-3 m. Az árokrendszer a Duna-kanyarból indul, végigvonul az Észak-Alföldön, Debrecen után lép ki a mai Magyarország határán és Arad, Temesvár, Versec érintésével éri el az Al-Dunát. A Duna-Tisza között Csörsz-árok, a Tiszántúlon Ördög-árok, a bánsági részeken Római sáncnak nevezik. Az asszimmetrikus árokrendszert, amely a Kárpát-medence legnagyobb ókori építménye, római irányítással a szarmaták építették és arra volt hivatva, hogy megvédje a már letelepedett népeket. Kiszámították: egy év alatt 83.000 embernek kellett dolgoznia a megépítésén, az árokrendszer kiásói 15 millió köbméter földet mozgattak meg. Térképészként az a feladatom, hogy korszerű eszközök felhasználásával pontosítsam az árokrendszer vonalát, ugyanakkor a

térinformatika, mint új tudományág lehetővé teszi, hogy egy rendszerbe összesítsük az összes meglévő adatot, elképzelést, mondát, képi anyagokat, régészeti leleteket, új lendületet adva a Csörsz-árok kutatásának. Az ókori építmény jelenleg semmilyen védettséget nem élvez, miközben a hasonló korú Antonius-fal és Hadrianus-vonal Anglia és Skócia határán már a Világörökség része. Úgy érezzük, hogy az utolsó pillanatban még megmenthetjük a Csörsz-árkot, amelynek minél több helyen rekonstruálni kell egy-egy szakaszát ahhoz, hogy a köztudatba bevonhassuk és védetté nyilváníthassuk. Amit megismerünk, azt megszeretjük, amit megszeretünk, azt könnyebben fogjuk védeni. A mi dolgunk az, hogy észrevegyük: a Csörsz-árok olyan történelmi-kulturális örökségünk, olyan kincs, amit meg kell védenünk!”

Kopeczny Zsuzsa, a Bánát Múzeum régésze elmondta: a hazai történészek római eredetűnek tartják a sáncrendszert, amely szerintük Dácia provincia nyugati határán futott végig. A temesvári körgyűrű és az Arad–Temesvár autópálya építése alkalmával az építők keresztelték az árokrendszert, mindkét helyszínen végeztek régészeti feltárásokat. A római sánc védetté nyilvánítására kevés esélyt lát Kopeczny Zsuzsa, mert jelenleg az árokrendszerrel látványosabb kulturális emlékek sem élveznek védelmet hazánk területén.

Pataki Zoltán

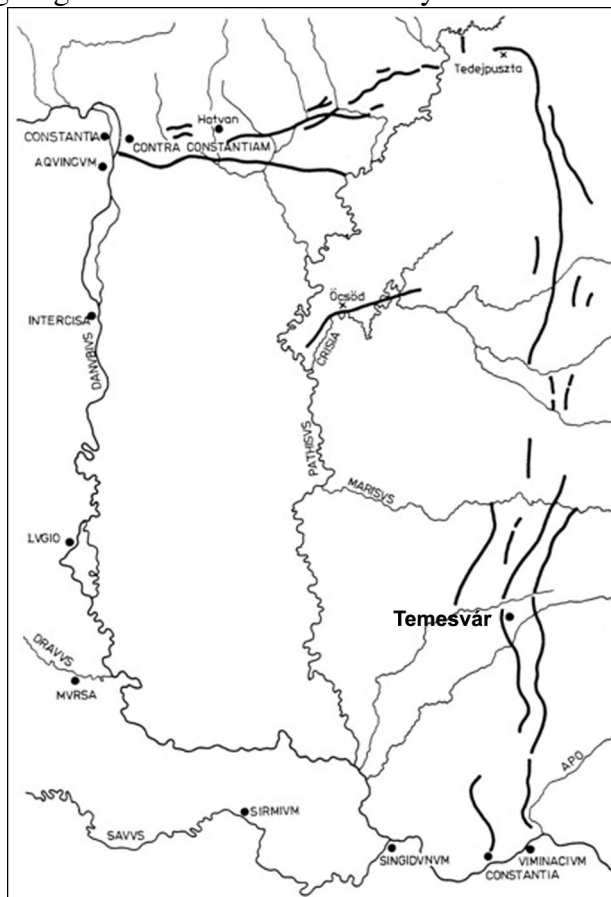

Ókori erődrendszer

Az Alföld peremén kirándulva olyan csatorna, illetve barázdaszerű képződményekkel találkozunk, amelyek kisebb-nagyobb megszakításokkal végighúzódnak az országon. Keletkezésük már régóta foglalkoztatja mind az egyszerű paraszti gazdálkodásból élő embert, mind a kutatót. Tájanként több elnevezése ismert: Ördögárok, Csörsz-árok, Rasponné útja, Ördögszántás, Kakasborázda. E nevek utalnak keletkezésük népies magyarázatára, létrehozva számos eredetmondát (Csörsz árka, Rasponné vára).

A Csörsz-árok földrajzi bemutatása

A Csörsz-árok a Dunakanyar vidékéről indul ki, és végighalad az Alföld északi részén, majd délre fordul és az Al-Dunánál éri el a folyamot. A Duna-Tisza közti szakaszt, ahol három sánc fut párhuzamosan, Csörsz-ároknak, a Tiszántúlit, ahol 2-4 sánc halad párhuzamosan, (a negyedik Magyarországon kívül Románia területén fut) Ördögároknak nevezi a népnyelv. Az előbbi osztás tovább bontható: a Duna-Tisza közti Kisárokra és Csörsz-árokra, a Tiszántúli bánátira és Berettyó-, Körös-menti Ördögárokra. Egy másik felosztás a Tiszántúli sáncokat legbelső, belső, és külső szakaszra osztja. A sánc nem minden helyen követhető nyomon egyértelműen, egyes szakaszok megsemmisültek, betemették, beszántották, így csak fúrásokkal, kartográfiai módszerekkel, légi felvételek segítségével lehet következtetni a nyomvonalra.

Az egész árokrendszer hossza 1260 km, szélessége 3,4 - 10 m között változik, mélysége 1,5-3 m a jelenlegi szinttől mérve. A megmaradt sáncok kb. 2 méter magasságúak. A sánc Ny-K irányú szakaszán (Duna-kanyar - Debrecen, Újfehértó) az árok a sánc északi oldalán, míg az É-D irányú (Debrecen - Al-Duna) esetén a keleti oldalon található.

A Csörsz-árok megjelenése korai iratokban

A rómaiak irányításával az Alföldön élt szarmaták építették a 4. század első felében, I. (Nagy) Constantinus (uralkodása: 306-337) korában. A 4. század utolsó évtizedéig mint a rómaiak előretolt védelmi vonala a népvándorlás népeinek támadásait volt hivatott kivédeni és elterelni. Az eredeti 5-8 m széles és 2-3m mély árok, belső oldalán az árokból kitermelt földtöltéssel, az évszázadok folyamán erősen lepusztult. Épebb állapotban maradt összefüggő szakaszai Dormánd, Erdőtelek, Debrecen, (Nagyerdő) és Gödöllő határában láthatók. A sáncrendszer mellett római katonai tábor (Felsőgöd) és őrállomás (Hatvan) került elő.

(...)Ezen objektumok nem egy időből származnak és nem egy néptől. Többnek eredete ismeretlen illetve egyes árokokról még nem döntött, hogy emberi kéz műve vagy természetes eredetű-e. A Magyar utónévkönyv szerint Csörsz bizonytalan eredetű (valószínű szláv eredetű) régi magyar személynév jelentése feltehetőleg fekete (ökör, marha). Az első írásos nyom IV. Béla 1267. évi zátyi apátság 1067 körüli alapítólevelének megerősítő okiratában szerepel egy határleírás kapcsán. A Csörsz-árok egy másik említése a XVI. századi Székely István reformátor, író művében a Chronica ez vilagnac yeles dolgairól (más néven Krakkói Krónika) című könyvében jelent meg 1559-ben Krakkóban. Székely István a 718-as évre vonatkozóan ír Csörsz árkáról, melyben megemlíti, hogy az Attila előtt itt élt népek készítették az ország védelmére. Székely szerint a sánc egy szkíta királytól eredeztethető, méreteiről így ír: "...akort nag mell volt mint most eg varos arokia es a tetein eleuen fac voltak ultetuen kinec az giukerei meg tartottac a töltest hog be ne omollion kiken kapuc voltanac es es ör alloc...". Már Székely István előtti létezett egy monda, melyet a Krakkói Krónikában cáfol. Ezt a mondát Komjáthy István írta le Mondák könyve című művében. A Csörsz árok eredetéről Tompa Mihály, jeles költőnk "Népregék" című könyvében is megemlékezik.

(Részletek Harkányiné Székely Zsuzsanna, Benó Dávid, Prunner Andrea és Katona Andrea írásaiból - <http://terinformatika-online.hu>)

Túra, túra, túra ! – III., Avagy barangolásaink nyárutótól a következő télig.

**A Retyezát mindig jó ajánló,
ha fiatalokkal akarjuk megszerettetni a
természetjárást. Nincsen itt völgy, patak és
tó, illetve hegycsúcs melyeknek látványa ne
késztetene állandóan a visszatérésre !**

**Őszi túrán édes a pihenés – ezt
mindannyiszor megtapasztaljuk,
valahányszor a Krassó és az őt tápláló
patakok völgyeiben bókászunk.
A szeptember végi túráinkon egy kicsit
már számbavesszük az eltelt ...
majdnem egy esztendőt.**

**Megint a Gerlistye szurdokai felett,
ezúttal az őszi napsütésben, amikor a
legjobb fotókat lehet készíteni a hűvös
patakvölgy fölé hajló sziklafalak,
kevesek által ismert titkairól.**

**Aztán egyszercsak újra itt a tél és az
alkalom, hogy megejtsük az év utolsó, az
évszak első hótaposó túráját.
Solymos várának környéke mindig
alkalmas egy évzáró buli
lépésben való megtervezésére.**

A kiemelkedő turistateljesítményekről szóló előadások mindig is szerencsésen egészítették éves tevékenységünket, ennél fogva egyre nagyobb figyelemmel – egyúttal mind nagyobb tapasztalattal – szervezzük őket. Ez évben megtartott két igen sikeres rendezvényünk szinte keretbe foglalta programjainkat, februártól-novemberig.

Milka Zsolt aradi hegymászó **“Jégcsákánnyal a Grossglocknerre”** címmel tartott vetített képes előadást február 17-én este a temesvári Bartók Béla Líceumban, a Bánsági Kárpát Egyesület és a Bartók Béla Líceum földrajz katedrájának szervezésében.

A szép számú hallgatóság élvezetes, szebbnél szebb fotókkal illusztrált élménybeszámolót hallgatott az aradi hegymászók 2009-es expedíciójáról, amelynek során mindössze három nap alatt, sátorral

és hazai elemőzsiával felszerelve, meghódították Ausztria legmagasabb hegycsúcsát, a 3.798 méter magas Grossglocknert. A Milka Zsolt - Molnár Kinga - Szabó András összetételű hegymászó csoport nem készült különösebben az ausztriai csúcs-hódításra: egyik napról a másikra meghozott spontán döntés eredménye, hogy az aradi hegymászók a vén Retyezát helyett a Grossglockner megmászását tűzték ki céljuknak és ezt romániai zsebekre szabott, fejenként 100 eurós költségvetésből gond nélkül teljesítették. „A rendszerváltás és az uniós csatlakozás óta sokkal közelebb kerültek hozzánk és gyakorlatilag bárki számára elérhetővé váltak az Alpok csúcsai” – hangsúlyozta előadása során Milka Zsolt, aki annyira érzékletesen festette le az alpesi autót, a gleccsormászás és a kirándulókkal a zsúfoltságig megtelt Grossglockner csúcs világát, hogy bizonyosan sok temesvári hallgatónak meghozta a kedvét egy kis alpesi kiruccanásra.

(P.Z.)

Rendhagyónak bizonyult ezúttal Eröss Zsolt hagyományos előadás-körútja Erdélyben – melynek során november 22-én Temesvárra is érkezett – mert hosszú, balesetétől a felépülésen és a rehabilitációján keresztül a csúcstámadásig megtett újáról is be kellett számolnia. Ebből kifolyólag a **„Magyarok a világ nyolcezresein”** beszámolósorozat 2010 évi epizódja a **„Hópárdus talpra áll”** című dokumentumfilm fontosabb részleteinek levetítésével illetve kommentálásával kezdődött.

Csak ezután ismerkedhetett meg a szépszájú közönség az őszi Himalája-expedíció eseményeivel, mely Eröss Zsolt szemszögéből nézve mindenképpen sikeresnek bizonyult, bár ezúttal „csupán” a 7.100 méteren kiépített II. számú táborig sikerült feljutnia. A helybéli lakosság által „Türkiz Istennő”-nek is nevezett Cho-Oyu 8.201 méteres hegytömbje igen csak szeszélyesnek bizonyult és bár a legkönnyebben meghódítható nyolcezresként tartják számon, a rossz időjárás miatt a 2010-es őszi hegymászóidényben senkinek sem sikerült feljutnia rá.

Ezért is nyilatkozta Eröss Zsolt egy utólagos sajtótájékoztatóján a következőket: „Az élet fintora, hogy egy sorozatosan csúcshikeket produkáló expedícióval nem jó érzés csúcs nélkül hazamenni, de ez a helyzet alázatra tanít. Így történt és el kell fogadni. Két ilyen eset történt meg velünk mostanság, a K2 és a Cho-Oyu. A két véglet. Ez a helyzet is mutatja, hogy nincsenek könnyű nyolcezresek.”

(I.M.)

Útjelző – A Bánsági Kárpát Egyesület ismertetője

*** Szerkeszti: Illés Mihály ***

www.ekeban.ro e - mail: utjelzo@ekeban.ro